

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 555. Quid sit donatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

eam & renunciationem facturus, si sciret debitum non esse; cum in eo casu non solveret, sed donaret. Castrop. l. c. unde, ut Idem ex Molin. si solvens in renunciatione adderet, se renunciare conditioni indebiti vel sine causa, si comperiat se soluisse indebitum, teneret renunciatio; quia cesseret error, & succederet donatio. Sed neque renunciatio talis juramento firmata magis impedit

repetitionem indebiti, quam si nullum adjectum juramentum; cum juramentum promissione adjectum proferatur in eodem sensu & significacione, ac ipsa promissio; promissio autem haec & renunciatio supponit debitum; adeoque hac compositione deficiente, sicut deficit renunciatio ita & juramentum. Castrop. l. c. n. 3. cum Mol. & Gutt.

TITULUS XXIV.

De Donationibus.

C A P U T I.

De natura & divisione donationis, deque iis, qui donare, quibus, & quæ donari possint.

Quæst. 555. Quid sit Donatio.

Esp. Donatio in genere, prout comprehendit donationem inter vivos & eam, quæ sit mortis gratiā, item eam, quæ sit verbis, & eam, quæ sit factō, sic explicatiū describi potest, quòd sit actus, quo res licita animo dominium illius irrevocabiliter transferendi conceditur alicui. Ita ferè Barbos. ad h. rub. n. 5. Lauterb. b. t. §. 3. & 4. Stru. ibid. th. 2. Brevis vero describitur à Castrop. tr. 32. d. 1. p. 1. n. 7. & aliis, quòd sit liberalis bonorum suorum alteri facta concessio. Dicitur primò: *actus*. Quod nomen rectius adhiberi quam nomen *contractus*, defendit Muller. in Stru. l. c. lit. β. contra Bart. in l. 7. ff. de pæctis. n. 2. Jason. ibid. n. 9. Coras. l. 1. miscell. 23. Wefenb. b. t. n. 1. Sc. eo quòd contractus conventione coniter; donatio vero ex propensa voluntate & liberalitate; quin & contractus & donatio sibi invicem opponantur. L. 14. ff. de pæcar. l. 1. §. si uxor. ff. donat. inter vir. & mulier. Quibus tamen non obstantibus, donatio, ut Muller. l. c. nonnunquam refertur ad contractus, generalius aliquanto accepto nomine contractus pro quacunque obligatione efficaci. Arg. l. 10. ff. de judic. vel quatenus ea per contractum stipulationis perficitur. L. 22. ff. b. t. Dicitur secundò: *quores licita*; siquidem rei illicita donatio, ut & venditio, nulla est. L. quod sepe §. veneni mali. ff. de contrab. empt. unde donans ad eam tradendam compelli nequit. Abb. ad rub. b. t. Dicitur tertio: *animo transferendi irrevocabiliter ejus dominium*: quibus verbis adhuc includunt donatio verbalis seu imperfecta, per quam, utpote destitutum traditione, eti non transferatur dominium, continere debet tamen animum & intentionem media traditione transferendi dominium rei verbis concessa, seu potius promissa, (ex quo etiam eam parum à promissione differre, ait Castrop. l. c. n. 8.) ut nomen donationis mereatur. Differt autem per eadem verba a commodato & precario, quia his contractibus res, non dominii, sed usus transferendi animo & revocabiliter datur; cum accipiens eandem rem in specie seu individuo reddere debet. Item à mutuo, quo in accipientem quidem transit rei dominium, sed non irrevocabiliter; cum eti non eadem accepta in specie, alia tamen ejusdem generis seu ra-

tionis sit reddenda. Dicitur quartò: *liberaliter*. hoc est, nullo jure (intellige, strictè tali seu ex justitia obligante) cogente. Unde per dictam particulam non excluditur donatio remuneratoria; cum liberalitatē non repugnet gratitudine & meritorum remuneratio, utpote solum honestate, & non ex necessitate debita, ut Castrop. l. c. p. 13. n. 1. Quare etiam ait de Lugo. de J. & J. d. 23. n. 129. utramque donationem, tam remuneratoriam, quam merè gratuitam esse veram donationem, et si merè gratuita nulla supponat merita donatarii; remuneratoria vero respiciat merita aliqua præcedentia & debitum gratitudinis. De quo plura paulo post.

Quæst. 556. An & qualiter, ut donatio perfecta sit, requiratur in donante voluntas.

Esp. Principaliter & ante omnia requiritur in donante libera & liberalis voluntas transferendi propriæ dominium in alium. §. 2. Inff. L. 10. & 30. c. b. t. Quia quia carent furioso & mente capti, utpote quorum nulla voluntas, ut dicitur. L. 47. ff. de acquir. hered. & nullus consensus. l. 10. ff. de curat. furios. donare non possunt. Eaque signo externo illius sufficienter expressivo manifestata, quocunque illud sit. Non enim ad valorem ejus refert, five verbis, five literis, five factō alio declaretur animus ille donandi. cit. §. 2. Inff. b. t. Stru. inff. b. t. th. 5. Lauterb. ibid. §. 5. cum communī. Citra autem talia signa v. g. dum quis nudè rem tradit, vel etiam in dubio, num sufficienter per ea declaretur. Illa voluntas, ea non præsumitur; cum donare dicatur perdere. L. 7. ff. b. t. nemo autem quod suum est, perdere & jaclare velle præsumitur. l. 25. ff. de prob. & ita cum communī Menoch. l. 2. de arb. cas. 88. n. 2. Mafard. de prob. vol. 1. concl. 55. à n. 1. Barbos. de axiom. V. donare. Lauterb. §. 6. Muller. ad Siru. cit. th. 5. lit. δ. Quominus tamen quandoque dicta voluntas recte præsumatur accedentibus non levibus conjecturis, nihil verat, ut tradit Menoch. l. c. n. 8. Sic si quis sciens rem indebitum solverit, donante illam præsumitur. l. 73. ff. de reg. Jur. item si creditor debitori chirographum vel cautionem redderit, donante vel remitti debitum videtur. l. 2. ff. de pæctis. Lauterb. l. c. item instrumentum emptionis aliqui donans cen-